

Manel Prat, de l'església de Batet a la catedral de Xiamen

Com a casa: viatjant pel món a la recerca d'obres, edificis, monuments i personatges que ens remeten a casa nostra

Manel Crespo

33 articles

Església de Crist Rei 34 Lujiao Road, illa de Gulangyu, Xiamen, Xina Mapa a Google

L'any 1947, a la façana de l'església de Santa Maria de Batet (Garrotxa), es va instal·lar una làpida en memòria d'un personatge il·lustre d'aquest micropoble a tocar d'Olot, el missioner dominic [Manel Prat i Pujoldevall](#). Quan hi va néixer el 6 d'octubre de 1873, ara fa exactament centcinquanta anys, ningú no es podia imaginar, en aquest nucli minúscul de cases disperses, que en Manel del mas Sargatal acabaria els seus dies convertit en bisbe de la diòcesi de Xiamen, a la superpoblada Xina.

Entre Batet de la Serra i Hong Kong, els dos llocs que apareixen inscrits a la placa garrotxina, hi ha tot un recorregut personal i vital ple de tombs i giragonses. Tot va començar al convent de Santo Domingo d'Ocaña, a Toledo, on Manel Prat va entrar el 1888 amb la intenció de convertir-se en missioner. Els estudis, amb tot, els va acabar a Àvila i, essent diaca, el van enviar a les [Filipines](#), sota domini espanyol, on fou ordenat sacerdot el 18 de setembre de 1897. Amb la pèrdua de l'arxipèlag arran de la guerra hispano-nord-americana un any després, [Manel Prat i Pujoldevall](#) va passar a l'illa de Formosa (l'actual Taiwan) com a vicari provincial i es va destacar a la zona de Lo-txu-txeng: el 1905 hi va fundar el col·legi de catequistes i més endavant, amb una vella impremta enviada per la Universitat de Manila, va escriure i imprimir obres piadoses en xinès i revistes mensuals com ara Liang-Bok-Po ('El bon pastor'). El 1914, Prat va comprar un terreny a Taitxung i hi va establir una església que amb el temps es convertiria en la [catedral de Crist Salvador](#) de la tercera ciutat més poblada de Taiwan.

El 27 de gener de 1916, gràcies al seu zel missional, fou consagrat bisbe de la seu titular de Mactaris (Tunísia) i vicari apostòlic d'Amoi (l'actual ciutat de Xiamen), a l'altra banda de l'estret de Formosa, on va passar a residir. Malgrat experimentar de tant en tant algunes persecucions, des de la [diòcesi de Xiamen](#) el dominic garrotxí va treballar braç a braç amb fra Vicent Blasco i una vintena més de missioners, entre els quals hi havia Josep Valls, Joan Giral, Ildefons Barba, Domènec Palau i Francesc Piñol. L'obra més emblemàtica del seu govern fou la construcció de la [catedral de Crist Rei](#) de Gulangyu, una illa just al davant de Xiamen que havia passat sota control europeu el 1842 arran del tractat de Nanquín. El temple impulsat per Prat, de murs exteriors blancs i amb sostre de la nau de color blau llampant, es destaca per un campanar neogòtic d'una sola torre a la façana i per l'altar major, dedicat a Crist Rei. Ací va desenvolupar la seva tasca missionera, d'entrada com a vicari apostòlic i a partir de l'11 d'abril de 1946 ja com a primer bisbe de Xiamen, un càrrec que va exercir ben poc temps perquè es va morir al cap de tan sols vuit mesos.

Tot i això, el seu llegat més visible, la catedral, el va sobreviure i va poder superar la invasió japonesa i la Revolució Cultural xinesa, en què fou atacada, ocupada i reconvertida en fàbrica. No vaser fins el 25 de desembre de 1982 que no va reobrir la porta com a església. I d'ençà del 8 de juliol de 2017, l'any del centenari de la construcció, forma part de la llista del [Patrimoni Mundial](#) de la UNESCO al costat de mig centenar d'edificis més d'estil colonial de l'illa de Gulangyu.

Com a vicari apostòlic i bisbe d'Amoi, la tasca pastoral de [Manel Prat](#) es va estendre per tota la [diòcesi](#) i va arribar a Hong Kong, sis-cents cinquanta quilòmetres al sud de Xiamen. El 1921, en ple creixement de la ciutat portuària aleshores governada pels britànics, [es va urbanitzar](#) un nou carrer a l'illa de Kowloon en uns terrenys on s'aixecava un edifici dels [frares dominics](#), anomenat Prat Building en honor del missioner de Batet. Aquella circumstància va ser aprofitada per les autoritats per designar la nova avinguda amb el seu cognom, [Prat Avenue](#). A quatre passos d'allà, de fet, els dominics tenien uns altres terrenys on, a mitjan segle XX, es va acabar bastint l'hotel [Miramar](#).

I una mica més: Es té constància, pel cap baix, d'una visita de Manel Prat i Pujoldevall al nostre país durant els anys de missioner a l'Orient. El 12 d'octubre de 1921, a primera hora del matí, va presidir, al costat del cardenal [Joan Baptista Benlloch i Vivó](#) i l'arquebisbe Enric Reig i Casanova, la consagració de la [basílica de Sant Vicent Ferrer](#) de València. El 1892, després de la desamortització i l'exclaustració, els dominics havien pogut tornar a València i el 1906 van posar la primera pedra d'una església i convent dedicats a sant Vicent Ferrer, que no es consagraria fins quasi vint anys després.

Recomanació: Si us interessa de seguir el rastre de la diàspora catalana, consulteu també el portal [Petjada Catalana](#).

Església de Santa Maria de Batet, a la Garrotxa (fotografia: Junta Veïnal de Batet de la Serra).

Làpida dedicada a Manel Prat a l'església de Santa Maria de Batet (fotografia: Junta Veïnal de Batet de la Serra).

El carrer dedicat a Manel Prat i Pujoldevall a Hong Kong (fotografia: Anna Garriga).

Basílica de Sant Vicent Ferrer de València.